

[Gert Petersen]

den kritik, der ligger bag det radikale forslag, men vor kritik munder alligevel ud i andre konklusioner.

Det, SF vender sig imod, er, at afgørelserne om politisk støtte ofte blive truffet på et plan, der ligger højt oppe over hovedet på medlemmerne. De er ikke med. Man beslutter det hen over hovedet på medlemmerne. Det ville være langt bedre, hvis beslutningerne blev taget på det lokale, jordnære plan af en generalforsamling, eller at de, hvis det er et toporgan, der tager beslutningerne, kom til urafstemning for at blive gyldige. Efter SF's opfattelse må det være medlemmerne i organisationen, der har den endelige afgørelse.

Så er det til gengæld klart, at mindretallet må acceptere flertallets afgørelse. Det er et grundlæggende demokratisk princip. Her i Folketinget må mindretallet acceptere flertallets afgørelse. Det samme gælder i samfundet, i befolkningen. Også de vælgere, der uden held, fordi de endte med at være i mindretal, har stemt for en anden politik end den nuværende, som føres af regeringen, også en anden udgiftspolitik, må jo betale skat efter ganske de samme regler som dem, der har stemt på regeringspartierne.

Fru Pia Kjærsgaard var i og for sig inde på noget af det, men nævnte kun denne partistøttelov, hvor man altså gennem skatten bliver nødt til at støtte partier, som man er modstander af. Men det er jo et gammelt princip. Gennem skatten er man nødt til at støtte en lang række poster på finansloven, som man er modstander af. F.eks. er der adskillige mennesker her i landet, som synes, det er noget pjat at bruge så mange penge på militæret, men de kan da ikke sende et postkort ind og meddele, at eftersom de anser militærudgifterne for spildt, trækker de nu et tilsvarende beløb fra i deres skat. Ja, de kan godt gøre det, men de slipper ikke godt fra det.

På samme måde er det i organisationerne. Også dér må mindretallet acceptere flertallets afgørelse. Et statsligt indgreb her vil være et overgreb, og i dette tilfælde klart med et klassepolitisk sigte rettet mod fagbevægelsen.

Så kan man sige: jamen SF har jo selv kritiseret den nuværende fremgangsmåde i fagbevægelsen, sådan som jeg også har gjort det her. Javel, men skal den laves om – og det ser vi gerne – må det gøres inden for organisationen selv og af organisationen selv.

Også her er det medlemmernes egen afgørelse, der må respekteres. Det gør SF, uanset om vi finder denne afgørelse rigtig eller forkert. Selvfølgelig arbejder vi så på at fremme den afgørelse, vi finder rigtig, det er mindretallets ret, men det sker inden for organisationen, og vi vil på det bestemteste modsætte os, at statsmagten skal til at diktere, hvordan dansk fagbevægelse skal indrette sig, at statsmagten skal til at skrive vedtægter og love for organisationer, der omfatter, når vi tager det hele med, betydelig over 1½ million mennesker. Det er i hvert fald en samfundsmodel, vi ikke er tilhængere af, at statsmagten skal skrive fagbevægelsens love. Jeg mener, det er i en helt anden type lande, man gør det. Det skal vi ikke ind på her.

På denne baggrund må vi afvise det radikale forslag.

Bollmann (CD):

Det forslag om bidrag til politiske partier, vi her har til behandling, er jo et tema, der både i denne sal og også udenfor mange gange har givet anledning til en livlig debat, for det er jo netop spørgsmålet om tvang med hensyn til at yde bidrag.

CD har ved flere lejligheder foreslået en løsning på dette problem, og løsningen, som vi ser den, ligner egentlig forslaget tekst i punkt 2 temmelig meget, idet vi forestiller os, at hvert medlem af de omhandlede organisationer og lignende f.eks. én gang årligt på et brevkort kunne tilkendegive, om man ønsker at give bidrag til et bestemt politisk parti eller man ikke ønsker det.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at vi ikke opfatter en sådan mulighed for det enkelte medlem som en hetz eller en aktion mod organisationerne, for vi har sagt ved adskillige lejligheder, at en sådan deltager vi ikke i. Vi har den opfattelse, at de organisationer, der er omhandlet i forslaget, er et gode for samfundet. Vi mener, at ingen kan undvære faglige organisationer, og når dertil kommer, at ledelsen af disse organisationer er demokratisk valgt, og at vi støtter det repræsentative demokrati, er det naturligt, at vi finder, at et medlem bør respektere flertallets afgørelse. Det er vi helt enig i. Det gør vi jo normalt også her i Folketinget, måske med en enkelt undtagelse, som vi kunne høre under debatten i går om røgfrit miljø.